

ENSENYAR A CONVIURE

La globalització ha permès avenços que pocs anys enrere no ens haguéssim ni imaginat: estem indefectiblement connectats amb tothom des de qualsevol racó de món i pensem que les distàncies que ens separen són més curtes del que realment aparenten.

En aquest sentit, concebre la societat com un tot connectat constantment sembla que facilita la cooperació entre semblants i que el món està més cohesionat. Les diferències són menors i els problemes d'uns acaben sent els dels altres, fent créixer així la solidaritat entre iguals.

Ara bé, de la mateixa manera que la connectivitat absoluta ens convenç que estem més a prop físicament, també ens convenç d'una realitat que la percebem d'una forma distorsionada. De fet, si aixequem els ulls de les pantalles i ens preparem per entendre la vida sense cap filtre, ens adonarem que la discriminació (de gènere, racial, d'estatus social...) s'imposa més a prop del que ens pensem, fins i tot a dins les aules.

De fet, sempre s'ha dit que l'educació és la pedrera del futur, d'on n'han de sortir els fonaments per construir la societat que volem, plena de varietat, de diversitat... en definitiva, plural. Per tant, un dels objectius del professorat, encara que també de tota la comunitat educativa, és lluitar sense treva per aconseguir que les persones que han de dominar el futur, aprenguin a conviure d'igual a igual.

Projecte Educatiu curs 2019/2020
Claustre de mestres i professors